

Toetsenborgezwaffel

Toetsenborgezwaffel

Ken Vingerhoets

© 2021, Ken Vingerhoets

Auteur: Ken Vingerhoets

Uitgegeven in eigen beheer i.s.m. Brave New Books

Eerste druk oktober 2021

Coverontwerp: Ken Vingerhoets

ISBN: 9789464356069

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dankwoord

Merci aan:

Thierry, om dat heerlijke idee voor Zwaffelijzer te opperen in 2009;

Charlotte, om me onvoorwaardelijk te steunen, tijdens en los van het schrijven;

Mieke, om de spreekwoordelijke trap onder mijn kont te geven en te stimuleren;

iedereen die trouw Zwaffelijzer leest en bemoedigende feedback geeft;

mijn vingers en laptop, om praktische redenen;

mijn ballen, om zich es te tonen zodat ik dit boeltje publiceer;

jou.

Voorwoord

Allez jong, ik heb een boek uitgebracht.

Merci om mijn bundel te hebben gekocht/geleend/gestolen en ook nog eens te openen, en daarbovenop zelfs te lezen. Ik ben blij dat je alvast tot hier bent geraakt.

Het is nu de bedoeling dat ik je warm maak om verder te bladeren, vermoed ik? In de volgende 114 pagina's lees je een hele hoop hersenspinsels van mezelf. Hersenspinsels over een hoop willekeurige zaken, want zo definieer ik het leven: een tachtigtal jaar pure randomness, waarbij je niet anders kan dan de boel volledig opsnuiwen of compleet vermijden. Of iets tussenin, maar die schakelaar heb ik nog niet gevonden.

'Allemaal goed en gezellig, maar wie ben je dan wel?', denk je nu misschien. Wel, ik ben een prille dertiger met diverse jobs op de teller en nog veel meer knetterende gedachten. Tijdens de studententijd heb ik de voorliefde voor schrijven gevonden dankzij mijn goede vriend Thierry.

In 2009 hebben we Zwaffelijzer gelanceerd, via een simpele Wordpress-account. Zwaffelijzer werd de plek waar we onze voze/intellectuele (schrapp wat niet past) gedachten een plek konden geven, en waar we ook de wereld ongevraagd lieten kennismaken met al dat prozaïsch materiaal – en zelf hebben we toen ook de blobfish ontdekt (meest walgelijke beest ooit, nvdr.).

Een tiental jaar later en temidden een lockdown waar ondergetekende zich stierlijk verveelde, besloot ik om mijn beste Zwaffelijzer-teksten te bundelen – enfin, inclusief een hoop onuitgegeven materiaal. Waarom het specifieke aantal van 48? Wel, mijn vingers hebben dit exacte aantal toetsen aangeraakt tijdens het schrijven van dit boek – zo, beste leerkracht Nederlands, met dit feitje kan je alvast spontaan klaarkomen bij de volgende boekbespreking.

Dus installeer je gezellig, eventueel met een theetje (mijn favoriet is met appelsmaak, en stiekem veel suiker) en een doekje om vrolijke of minder vrolijke tranen te deppen, en geniet van wat er zich in mijn bovenkamer afspeelt.

X

Jullie kapoen

01. Oplossing

Ha, je hebt dit boek geopend in de hoop een oplossing te vinden voor je problemen, van welke aard ze ook mogen zijn. 7 stappen om van je overgewicht af te geraken of de 10 tips voor een succesvolle relatie, zoiets. Heb ik even slecht nieuws voor je: ik ben ook nog steeds zoekende. Uiteindelijk is het leven een aaneenschakeling van problemen buiten en binnen onze controle, en onze daaropvolgende queeste naar oplossingen. Pissen in de broek? Potjestraining. Geen levenshandleiding begrijpen? Leren lezen. Vervelende belastingaangiftes invullen? Accountants opbellen (echt, met die shit wil geen helder nadenkend mens zich bezig houden).

Voor sommige zaken zijn helaas geen klinkklare oplossingen voorhanden, en dus pakken we die aan met andere oplossingen die vaak wat minder productief (oh god, wat een kutwoord is dat eigenlijk?) genoemd worden. Die levenshandleiding waar ik het hiernet over had, bestaat immers helemaal niet. De zin van het bestaan? Waarom een gezonde levensstijl hetzelfde einde kent als een ongezonde levensstijl? Hoe het leven eruit zou zien als de dood van God bewezen was? Zwetend weten we niet waar te kijken en slaan we tilt. Alcohol, gokken, shoppen, porno, nicotine. Met 8 miljard nitwits lopen we hier dan maar wat rond, onze vreemdste gedachten verbergend achter BMW's, lagen make-up en stille glascontainers met lege whiskyflessen. Gekkie dat we zijn.

Ha, je had dit boek geopend in de hoop een oplossing te vinden voor je problemen, maar je hebt alleen maar vragen bijgekregen. En als je me nu wilt excuseren, ik ga zoeken naar mijn levenshandleiding. Lezen zal nog wel lukken.

*

'Lap, is hij daar nu al met een addendum?'

Ja, het is maar om te zeggen: het wordt hier een aaneenschakeling van een random zootje aan teksten, zowel naar chronologie, thema's, als ernst. Veel logica is er dus niet per se te vinden in de volgorde. Ge ziet mij binnenkort nog wel es verschijnen met een toevoeging.

02. Naamloos (1)

Steeds weer sta je klaar voor me. Zonder verpinken omarm je me, in mijn gespannen, vrolijke, vermoeide en treurige momenten. Je weet de juiste lichaamsdelen op de juiste momenten te verwennen. Jouw knuffels vormen telkens opnieuw een hoogtepunt na mijn lange dagen. Als ik bij jou ben, wil ik je nooit meer loslaten; en wat ben ik blij om te merken dat dit wederzijds is. Jij brengt mij in hogere sferen, want mijn god, wat ben je teder en zacht.

En toch, toch merk ik soms die negatieve invloed die je op me hebt. Of beeld ik het me in als ik je zonder woorden hoor vragen: 'Kom schat, blijf nog even bij me'? En als ik uiteindelijk na lang wikken en wegen besluit om je slechts tijdelijk te verlaten, wil je niet eens afscheid van me nemen.

Bovendien sleur je me mee in de ondergang der verslaving. Als ik bij jou ben kan ik amper nog een vin verroeren, en temper je mijn wilde ondernemingsdrang.

Maar je weet dat ik niet boos op je kan zijn, daar ben je te verleidelijk voor. Steeds opnieuw maak je het goed, en werkelijk niets kan ervoor zorgen dat we mekaar loslaten in onze intieme momenten. Indien ik ooit verhuis, wees dan maar zeker dat je als eerste met mij meekomt. Ik ben verknocht aan je, mijn beste zetel.

03. Onbekend meisje

Laatst werd er midden in de nacht een 20-jarig meisje omvergereden door een auto die te snel en met teveel alcohol werd bestuurd, en ze stierf en kwam breeduit in het nieuws, inclusief de tranen van haar familie en de getuigenissen en de mooie anekdotes.

En dit meisje was tevoren volslagen onbekend, haar levensdoel was onbestemd, haar diepste verlangens waren oningevuld, en al wat restte waren de gebroken fiets, de schoen in de gracht en haar favoriete kleedje dat vergeefs bleef wachten op een laatste aanraking.

En wie was dit meisje eigenlijk, ze studeerde handelswetenschappen, en ze was sociaal begaan, en ze zat in de jeugdbeweging en had vele vriendinnen, en ze wou een *verschil* maken en een glimlach toveren op het gezicht van de mensen rondom haar, en de laatste glimlach die ze had geschonken was aan een jongen die haar GSM-nummer had mogen opslaan, daar op dat laatste feestje waar ze naartoe was gegaan en op het verkeerde moment vertrok.

En de reacties bleven niet uit, en ze veroordeelden deze roekeloze chauffeur, en nee het mag niet zo drinken en rijden, en ja er moet meer gecontroleerd worden, en meen je het?,

die man was al vaker veroordeeld voor overtredingen, en iedereen nam het op voor dit onbekende meisje;

dit meisje dat anders mogelijk nooit in het nieuws was gekomen in de daaropvolgende jaren tot ze anoniem op 83-jarige leeftijd zou overlijden aan leverkanker;